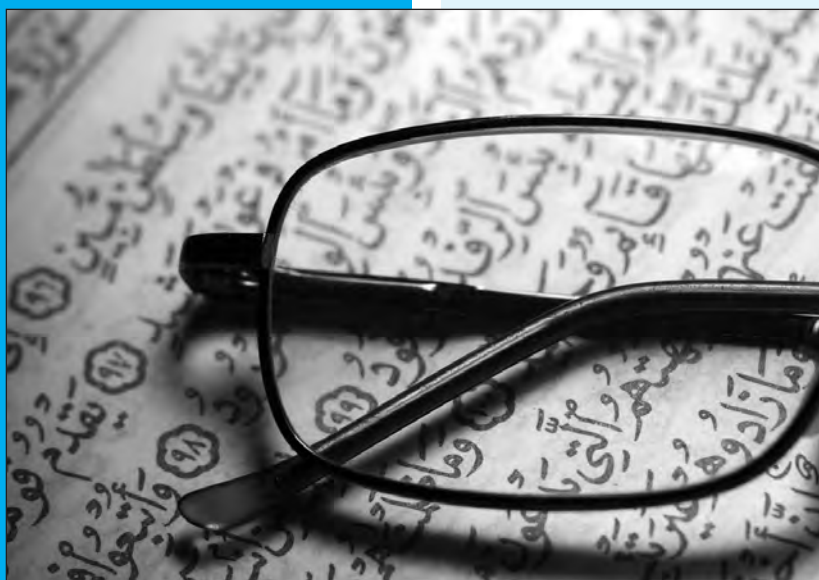

КОРАНЪТ И ЧОВЕКЪТ

Мисълта и културата съществуват, развиват се и стават достойние на обществото докато извираат от самия живот. Те са като семената, хвърлени в почвата. Когато се срещнат със земята, влагата и слънцето те прокарват и започват да растат. Също като тях и човекът докато оценява материалните и духовните ценности в социалния си живот се мотивира от заобикалящата го среда и постига своето благополучие.

В основата на небесните религии лежи озарението или вахийт. А озарението е Аллахово послание, из-

пратено до пейгамберите. От тази гледна точка всички божествени религии са достигнали до обществата чрез посредничеството на пейгамберите и са просъществували докато са запазвали оригиналния си вид. Тези Аллахови послания и тази традиция е започнала с първия човек и пръв пророк Хз. Адем. А вярата, която му е била низпослана представлявала ядрото на днешната ни вяра, именно вярата в единния Аллах. От тази гледна точка общото название на всички Аллахови книги и религии от Хз. Адем до Хз. Мухаммед е ислям. Общият принцип, който обединява всички

тези религии е, че Аллах е един; съществуват пейгамбери и задгробен живот. Този принцип не се е променял до последния пророк.

Според разкритията на Свещения Коран хората са сътворени със склонност и възможности да усвоят Аллаховата вяра. Сътворен с ум, дух и телесен капацитет човекът по най-добрия начин е способен да възприеме и да разбере основите на религията, низпослана от Аллах Теаля. „И обърни своето лице към религията-правоверен- към природата, според която Аллах е създал хората. Творението на Аллах е неизменно“ /Рум, 30/

Трябва обаче да се подчертае, че по време на дългия исторически процес поради изопачаването на Аллаховите писания и религии имало е много хора и общества, които се отклонили от правата вяра.

КНИГАТА НА АЛЛАХ

Речниковото значение на думата „китап - книга“ е писане и написан документ. Като понятие

думата означава думите и графичния им вид, откровения от страна на Аллах и Неговите пейгамбери с цел да насочват и да осветляват хората по праведния им път.

На евреите и християните им е дадена Теврат /Тора/ и Инджил

/Евангелие/ като Аллахови книги. Затова тях ги наричаме хора с книга. Аллаховите книги са низпослани пряко от Аллах на пейгамберите. Ето защо те като слово и съдържание принадлежат на Аллах. По такъв начин целта на Аллаховите откровения е била да предпази хората от отричането на Аллах и предпазвайки ги от злините и грешките да ги поведе по праведния път и добрините и да ги ощастливи на този и на отвъдния свят.

Аллахавите книги, които са плод изключително на откровенията са били низпослани във вид на страници или книги според състоянието на общностите, за които са били

предназначени. Тези от тях, които са били низпослани във вид на страници съставляват 100 страници и са изпратени както следва: 10 страници на Хз. Адем; 50 страници на Хз. Шит; 30 на Хз. Идрис, а останалите 10 на Хз. Ибрахим. А по-обемистите спрямо страниците Аллахови книги са 4 и са изпратени "Зебур" на Хз. Давуд; Теврат на Хз. Муса; Инджил на Хз. Иса и Корана на Хз. Мухаммед.

Както на другите Аллахови книги Корана също така е предназначен и за хората. Основната му цел е да ги запознае с повелите на Аллах и напомняйки им отговорностите да ги ощастливи на този и отвъдния свят.

Трябва да се знае, че общата цел на всички Аллахови книги е да призват хората при единния Аллах, да Му служат и да ги осветляват в добротворството им. Въпреки езиковите различия в посланията, които пейгамберите са

получавали те са еднакви по дух и значение. Защото общият знаменател на всички тези книги е вярата в единния Аллах и отвъдния живот като се служи единствено на Него и се вършат добри дела. Защото всеки пророк се опитал преди всичко да разкрие това на своите общества. Следователно, този, който чистосърдечно е повярвал и се подчинил на последния пейгамбер, означава, че той е повярвал и се подчинил и на предходния.

Само че същностите на предишните книги не са се запазили до наши дни. Ето защо с цел запълване на тази празнина е бил низпослан Корана като последна и вселенска книга на Хз. Мухаммед /с.а.с./ като последен пейгамбер. Следователно чрез тази книга отново е създадена близка и топла връзка между човека и откровението. Именно с такава цел ние трябва да изучаваме и разбираме Корана.

